

AKCIJA 4. 5. 2013 Jalovec

Oblačen dan, ki ni ravno vabil v gore, pa me vendarle premami Mojstrovka s svojimi, za ta čas odličnimi smučarskimi razmerami. Povzpnem se na Malo nato preko Velike vse tja do Zadnje in odsmučam v dolino preko Vratice na Vršič, seveda v družbi dveh neizmerno hvaležnih štirinožcev. Vrhovi so sicer nad 2000m v megli, vendar to ne skazi ugodne smuke. Da bi bil dan popoln se odločim še za skok na kolo in jo urežem na Vršič. Pri Ruski kapelici dobim SMS »Reševanje Jalovec. Zbor v garaži.« Obrnem in se jadrno spustim v dolino, morda prehitro, ugibam kaj se je zgodilo, kje, bom sploh pravočasno na heliportu...odgovorov nimam, govoriti po telefonu na kolesu je kljub želji, prenevarno.

Končno sem doma, hvala bogu parvočasno, za počitek ni časa, nahrbtnik, pas, čelada, slušalke, postaja, lavinska oprema... Pokličem načelnika Marka Kopavnika, ki mi pove, da žena pogreša moža, sicer deskarja na snegu, s katerim sta zjutraj mahnila vsak v svoj konec pod Jalovcem, ona na Kotovo sedlo, on v Jalovčev Ozebnik. Pove, da se že nekaj časa ne oglašata na telefon, ki sicer zvoni, a v prazno. Aha, torej iskalna akcija oz. poizvedovalna. Nekako upamo, da je izgubil telefon in se zato ne oglašata nanj. Z Brnika se v tem času že približuje helikopter SV z mehanikom Čopi Purkartom, kopilotom Igorjem Šiftarjem in pilotom Bojanom Repoluskom na čelu, v plovilu je tudi dr. Iztok Tomazin. Vreme nad dolino Planice ni nič kaj obetavno, nekajkrat celo zagrmí, letenje v takem vremenu je zelo vprašljivo, možno bi bilo edino prepeljati moštvo tja do višine 1800m. Vendar pa je vprašanje kje iskati. Glede na izkušnje je nekaj nevarnih mest, ki jih ponuja zimski Jalovec in sosednji Veliki Ozebnik, ki bi bil lahko cilj pogrešanega deskarja. Prav vsa mesta, ki nam rojijo po glavi, pa slovijo po usodnih padcih: zahodna stena Jalovca, Loški žleb, Jalovčev Ozebnik in Veliki Ozebnik. Klasično je tako območje praktično nemogoče preiskati v enem dnevu. Helikopter bo ključnega pomena.

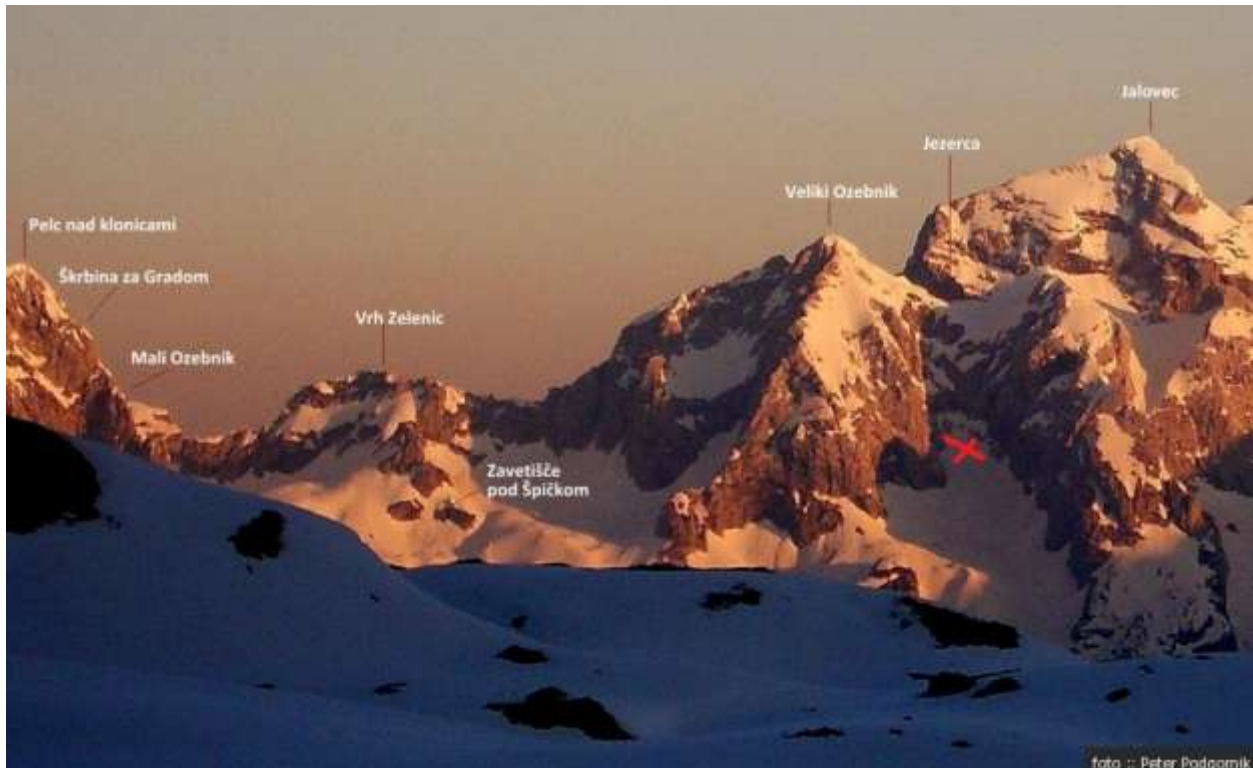
Načelnik preverja vremensko napoved pri dežurnih meteorologih na Kredarici, vreme naj bi se nekoliko izboljšalo v prihajajoči uri. Trenutne razmere žal ne dopuščajo poleta helikopterja. Pilot Bojan Repolusk se odloči počakati boljše razmere, upamo, da bodo vendarle prišle. Skupaj prelevamo možne scenarije in potek helikopterskega reševanja. Čez pol ure se vreme vendarle toliko umiri, da lahko poletimo, vendar pa je baza oblakov na 2000m in ne bo možno preiskati prav vseh možnih mest, kjer bi deskar lahko obtičal. Telefon še vedno zvoni v prazno. V plovilo greva z dr. Iztokom Tomazinom in minimalno opremo: zdravniški nahrbtnik, vrvi, dva cepina.

Oblaki in južni veter dopuščajo pregled le spodnjega dela Jalovčevega Ozebnika, kjer pa sledi za pogrešenim ni. Letenje na južno stran Jalovca je nemogoče zaradi nizkih oblakov in močnega vetra. Že ko obupamo, dr. Tomazin da idejo, da poizkusimo še preko Vršiča pregledati vzhodno stran Jalovca oziroma Velikega Ozebnika. Let preko Vršiča odpre pogled na vzhodna pobočja Mojstrovk, kjer sem pred nekaj urami smučal. Tu je vidljivost mnogo boljša le dežuje močneje. Letimo ob pobočjih Velike dnine, Goličice in ogledujemo grape pod vrhom Jalovčevega Ozebnika in grape pod Velikim Ozebnikom. Z zdravnikom Iztokom Tomazinom skoraj hkrati opaziva nepravilnost na robu snežne razpoke, ki zgleda kot noge. Letenje v ozko grapo ne pride v poštev zaradi močnega vetra, zato z zdravnikom skočiva iz lebdečega helikopterja na izravnavi pod grapo in se usmeriva 200m višje, kjer naj bi bil ponesrečenec. Glede na videno upava da ni, saj je pika v grapi popolnoma negibna. Helikopter kroži nad Vršičem in čaka najinih informacij, v primeru da gre za deskarja, bo pripeljal dodatno moštvo z opremo. Gaziva spomladanski gnilec, zdravnik spredaj, tudi za njim je daljša tura v Karavankah, zadaj jaz z že nekoliko utrujenimi nogami. Hitiva, bližje ko sva bolj nama rob razpoke zakriva pogled na domnevnega deskarja. Zdravnik je vedno bližje, naenkrat zaslišim v slušalkah glas «Gre za človeško telo, pripeljite dodatno moštvo z opremo za transport.» V naslednjih minutah zdravnik ugotovi kruto resnico, deskarju ni pomoči. Pogled zdrsi navzgor po grapi, ki je v tem deževnem dnevu prav srhljiva, njena vpadnica, kjer se nahajava z zdravnikom, tudi za naju predstavlja nevarnost. Ob vsakem šumu pogled uide navzgor v temačno grapo. Po vsej verjetnosti je deskar poskušal deskati z Velikega Ozebnika, spust z njega slovi kot zelo zahteven in ne dopušča napak v svojem vršnem delu, ki nevarno gravitira v grapo in na vzhodna pobočja pod Velikim Ozebnikom. Zaradi izpostavljenosti padajočih skal v vpadnico se odločiva, da ponesrečenca spustiva nekoliko nižje stran od nevarnosti, izpostavljati celotno moštvo bi bilo namreč nesmiselno. Helikopter pripelje še ostale člane reševalnega moštva z dodatno opremo za transport. Ponesrečenca transportiramo še nižje na manjši greben, kjer nas pobere helikopter. Preko Vršiča poletimo nazaj proti Ratečam, kjer truplo predamo pogrebni službi.

Ključnega pomena za uspešno izpeljano akcijo je bila uporaba helikopterja in smo lahko deskarja hitro locirali, žal pa mu nismo mogli več pomagati. Preko tega dela kjer smo našli ponesrečenca, ne poteka nobena od planinskih poti, zato je vprašanje kdaj bi našli nesrečnika. Kljub vsemu je dolgotrajno iskanje pogrešanih velika psihična in čustvena obremenitev za svoje in prav tako za reševalce, katerih najhujši občutek je občutek nemoči, ko morajo tudi sam priznati poraz zaradi

različnih razlogov največkrat vremenskih in še najhujše, ko morajo v dolino prenesti truplo gornika.

V akciji je sodelovala omenjena posadka helikopterja SV, zdravnik Iztok Tomazin in 13 reševalcev postaje GRS Rateče. Vsem najlepša hvala. Zahvala gre tudi članu GRS Bovec Petru Podgorniku, ki je dovolil objavo pričujoče slike. Vir: <http://www.primorskestene.com/> (Slika ne odraža stanja na dan nesreče Op.p.)

Slika 1S križcem je označen kraj najdbe ponesrečenca

Za GRS Rateče
Jurij Jeršin